

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyní Mgr. Andreou Větrovskou ve věci

žalobce: **xxxx** zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Nývlttem
sídlem Na Příkopě 583/15, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **xxxxxxxxxxxxx**
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Šolcem
sídlem Vladislavova 250, 397 01 Písek

o zrušení výživného rozvedené manželky

takto:

- I. Žaloba, aby soud zrušil povinnost žalobce platit žalované měsíční výživné ve výši 30 000 Kč, sjednané smlouvou o vypořádání vzájemných majetkových vztahů a práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu, uzavřenou mezi žalobcem a žalovanou dne 20. 4. 2015 s účinností od 1. 6. 2018, **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** přispívat na výživu žalované částkou 20 000 Kč měsíčně od 1. 7. 2018 se splatností vždy do 15. dne v měsíci. Tím se mění smlouva o vypořádání vzájemných majetkových vztahů a práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu, uzavřená mezi žalobcem a žalovanou dne 20. 4. 2015.
- III. Žalobce **je povinen** zaplatit žalované náklady řízení ve výši 38 312 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalované.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal proti žalované žalobou změněnou se souhlasem soudu zrušení výživovací povinnosti k rozvedené manželce od 1. 6. 2018, jak specifikováno ve výroku I. s odůvodněním, že manželství účastníků bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Písku č. j. 12 C 68/2015-13 ze dne 9. 4. 2015, který nabyl právní moci dne 29. 5. 2015. V souvislosti s rozvodem manželství uzavřeli účastníci dne 4. 3. 2015 smlouvu o vypořádání vzájemných majetkových vztahů a práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu, kterou nahradili smlouvou o vypořádání vzájemných majetkových vztahů a práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu ze dne 20. 4. 2015, v níž se dohodli na vypořádání společného jmění manželů tak, že výlučným vlastníkem zde uvedených movitých věcí se stane žalovaná a žalobce se zavázal uhradit závazky zde specifikované a dále se zavázal od právní moci rozhodnutí o rozvodu platit žalované výživné rozvedené manželky ve výši 30 000 Kč měsíčně se splatností do 15. dne v měsíci. Již v průběhu manželství dne 17. 10. 2011 uzavřeli účastníci smlouvu o zrušení zákonem stanoveného rozsahu společného jmění manželů (dále jen SJM) formou notářského zápisu č. NZ 141/2011 a vlastníkem zde uvedených nemovitých věcí se stala žalovaná. K výživnému se žalobce zavázal v době, kdy vykonával funkci člena představenstva společnosti xxxxxxxxxxxx a pobíral měsíční odměnu ve výši 80 706 Kč čistého. V souladu se smlouvou ze dne 20. 4. 2015 žalobce výživné žalované platil. Od května 2018 došlo k podstatné změně poměrů na straně žalobce, a proto není schopen nadále výživné platit. Na jaře 2018 mu byl diagnostikován xxx, dne 15. 5. 2018 podstoupil operační zákrok a dne 28. 5. 2018 z důvodu pooperační hormonální a radioterapeutické léčby nastoupil do pracovní neschopnosti. S ohledem na uvedené skutečnosti požádal dne 29. 6. 2018 zaměstnavatele o pozastavení výkonu funkce ze zdravotních důvodů s účinností od 30. 6. 2018. Z tohoto důvodu žalobce pobíral od 28. 5. 2018 namísto odměny, dávky nemocenského pojištění, jejichž výše činila 1 188 Kč/den a měsíční příjem mu tak poklesl na cca 35 640 Kč až 36 828 Kč. Pokud jde o výdaje žalobce hradí splátky hypotečního úvěru u Československé obchodní banky, a.s. ve výši 8 295,10 Kč (závazek převzal ve smlouvě a vztahuje se k nemovitým věcem ve vlastnictví žalované), splátky úvěru ze stavebního spoření u České spořitelny a.s. ve výši 3 280 Kč (závazek převzal ve smlouvě a vztahuje se k nemovitým věcem ve vlastnictví žalované), splátky úvěru ze stavebního spoření u Českomoravské stavební spořitelny a.s. ve výši 17 165 Kč, kterým financoval koupi bytové jednotky v xx do svého výlučného vlastnictví za účelem potřeb současné rodiny, když kupní smlouvu uzavřel dne 24. 10. 2016. Jeho další měsíční výdaje tvoří poplatky související s provozem bytu ve výši 3 460 Kč, zálohy na elektrickou energii ve výši 1 500 Kč, životní pojištění ve výši 4 474 Kč, výživovací povinnosti k nezletilému synovi narozenému dne 27. 3. 2012 ve výši cca 5 000 Kč až 7 000 Kč měsíčně. Dne 19. 9. 2018 uhradil své závazky vůči Českomoravské záruční a rozvojové bance, a.s., které mu vznikly na základě jeho směnečného rukojemství převzatého dne 15. 12. 2003 v souvislosti s blankosměnkou vystavenou společností xx. Tyto závazky vznikly za trvání manželství účastníků a staly se vymahatelnými v lednu 2018 na základě rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 23 Cm 497/2011-235 ze dne 17. 5. 2016, který nabyl právní moci dne 17. 1. 2018. Žalobce tyto závazky snížil na základě dohody o narovnání uzavřené dne 18. 9. 2018, kdy namísto původní dlužné částky dosahující několika milionů korun uhradil věřiteli 1 500 000 Kč. Na úhradu si půjčil od své současné manželky 1 000 000 Kč, který je povinen splatit, neboť se jednalo o jeho výlučné dluhy vzniklé za trvání manželství se žalovanou. Z výše uvedeného je zřejmé, že pravidelné měsíční výdaje žalobce značně převyšují jeho současné příjmy. S ohledem na jeho zdravotní stav, nelze odhadnout, zda a kdy se jeho finanční situace zlepší. Žalobce proto požádal žalovanou o uzavření dohody, na základě které by došlo ke snížení výživného. Žalovaná však žádosti nevyhověla a dne 16. 10. 2018 zaslala žalobci předžalobní výzvu k úhradě dlužného výživného za období 4/2018 – 10/2018 ve výši 165 000 Kč. Jednání žalované je v rozporu s dobrými mravy a zjevným zneužitím práva ve smyslu § 8 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o.z.). Ze smlouvy vyplývá, že žalovaná odešla z manželství se žalobcem majetkově a finančně zaopatřená nad míru obvyklou, když navíc na základě smlouvy o zúžení zákonem stanoveného rozsahu SJM již za trvání manželství získala do svého výlučného

vlastnictví nemovité věci, tj. lovecký zámeček s pozemky o rozloze cca 2 250 m², které zakoupili účastníci v roce 2002, kdy již byla žalovaná ve starobním důchodu a do nichž investovali cca 8 000 000 Kč převážně z prostředků žalobce. Ze smlouvy o zúžení zákonem stanoveného rozsahu SJM přitom vyplývá, že žalobce neobdržel od žalované žádné finanční ani jiné vyrovnání. Dle smlouvy ze dne 20. 4. 2015 připadl žalované ze SJM movitý majetek představovaný veškerým zařízením budovy a luxusním osobním automobilem. Dle původní dohody bylo mezi účastníky dohodnuto, že výživné bude hrazeno pouze do doby, než žalovaná prodá nemovité věci, či kteroukoliv z nich. Pokud by je prodala, což žalobce předpokládal s ohledem na charakter věcí, mohla by si za získané prostředky pořídit přiměřené bydlení a ještě by jí zbylo dost na to, aby měla zajištěno důstojné stáří. V dohodě ze dne 20. 4. 2015 se žalobce zavázal platit výživné až do úmrtí žalované, neboť žalovaná v průběhu řízení o rozvod manželství začala ujednání ze smlouvy ze dne 4. 3. 2015 rozporovat a následně si vyžádala uzavření nové smlouvy dne 20. 4. 2015, z níž bylo ujednání omezující placení výživného do prodeje nemovitých věcí vypuštěno. Žalobce odešel z manželství se žalovanou výlučně s dluhy, které na sebe dobrovolně převzal, které souvisejí s nemovitým majetkem ve výlučném vlastnictví žalované. Dle konstantní judikatury je rozhodování dle § 163 o.s.ř. použitelné i na uzavřené mimosoudní dohody (sp. zn. 7 Cz 13/69, 21 Cdo 2111/2005).

2. Žalovaná se žalobou nesouhlasila s odůvodněním, že součástí smlouvy byl závazek žalobce hradit jí měsíčně po dobu jejího života 30 000 Kč, přičemž toto ujednání nelze ze smlouvy vyjmát a rušit, či jej učinit samostatným předmět řízení, neboť je neoddělitelnou součástí smlouvy o vypořádání SJM. Žalovaná neuzavřela samostatně dohodu o výživném manželky, na kterou by bylo možno hledět jako na samostatný závazek, který lze změnit v důsledku změny okolností, ale smlouvu o vypořádání SJM. Ujednání o povinnosti žalobce po dobu života žalované vyplácet 30 000 Kč měsíčně z titulu vypořádání SJM (bez ohledu na to, zda bylo nazváno výživným či nikoli), bylo její součástí a tvořilo s dalšími ujednáními nedělitelný celek vzájemných práv a povinností, které se touto smlouvou vypořádaly. Žalobce dobrovolně přijal závazek, který nemůže nyní měnit bez ohledu na to, zdali se mu jeví výhodný či nikoli, i bez ohledu na to, do jaké situace se dostal vinou vlastního právního jednání (vyživovací povinností k synovi, přijaté závazky ze směnek, soudní rozhodnutí) nebo bez zavinění (jeho zdravotní stav). V rozporu s dobrými mravy není hrazení přijatého závazku, ale požadavek na jeho změnu resp. zánik s argumentací o zneužití práva žalovanou. Je to naopak žalovaná, jejíž zdravotní stav je vážný, není schopna se jakkoli o sebe postarat. Žalovaná popřela, že by mezi účastníky bylo sjednáno, že výživné bude hrazeno pouze do doby prodeje blíže nespecifikovaných movitých věcí. Potvrdila, že vyzvala žalobce k plnění, neboť jí dlužil 165 000 Kč. Žalovaná je pacientkou s řadou chronických chorob, utrpěla těžkou frakturu 7 obratlů, v jejímž důsledku u ní nastalo těžké snížení hybnosti, byla hospitalizována v nemocnici, jediným příjmem je starobní důchod ve výši 13 784 Kč. Žalobce přestal v dubnu 2018 platit výživné v plné výši, zaplatil pouze 15 000 Kč a od června 2018 už nehradí ničeho.
3. Žalobce v průběhu řízení doplnil, že v době uzavření smluv dne 4. 3. 2015 a 20. 4. 2015 činily jeho měsíční příjmy 80 706 Kč čistého z odměn za výkon funkce člena představenstva. Pravidelné měsíční výdaje představovaly splátka hypotečního úvěru u Československé obchodní banky, a.s. ve výši 8 295,10 Kč, splátka úvěru ze stavebního spoření Česká spořitelna a.s. ve výši 3 280 Kč, oba tyto závazky převzal ve smlouvách o vypořádání SJM, přičemž se vztahují k nemovitostem ve vlastnictví žalované. Dále hradil nájemné za nájem bytu č. xxxxx dle nájemní smlouvy ze dne 29. 5. 2012 a zálohy na služby spojené s užíváním bytu ve výši 9 500 Kč. Nájemné za nájem bytu a zálohy na služby činily měsíčně 18 500 Kč, přispívala mu na ně 9 000 Kč měsíčně jeho současná manželka. Dále měl vyživovací povinnost ke svému nezletilému synovi xxxxxxxxxxxxxx, která činila v té době 2 000 až 3 000 Kč měsíčně, pojistné na vlastní životní pojištění ve výši 4 183 Kč a pojistné na životní pojištění nezletilého syna ve výši 2 367 Kč. Z uvedeného vyplývá, že jeho příjmy v době uzavření smluv převyšovaly pravidelně jeho měsíční

výdaje o 50 000 Kč měsíčně. Současné poměry žalobce od 28. 5. 2018, kdy nastoupil do stavu pracovní neschopnosti, představují dávky nemocenského pojištění, jejichž výše činila 1 188 Kč za den, měsíční příjem žalobce se tedy v době pracovní neschopnosti pohyboval v rozmezí 35 640 až 36 828 Kč. Po dobu trvání pracovní neschopnosti žalobce nepobíral z titulu funkce předsedy představenstva žádnou odměnu, a to až do 11. 1. 2019, kdy došlo k ukončení pracovní neschopnosti. Od 12. 1. 2019 opětovně začal vykonávat funkci člena představenstva. V období od 1. - 11. 1. 2019 jeho příjem z nemocenského pojištění činil 13 068 Kč a odměna za výkon funkce 54 444 Kč. V únoru 2019 činila odměna za výkon funkce 82 572 Kč. S ohledem na svůj zdravotní stav byl nucen s účinností od xxxxxxxxxxxx o omezení činnosti člena představenstva. Společnost požadavku vyhověla a v důsledku toho došlo ke snížení měsíční odměny žalobce na 75 000 Kč hrubého. Od března 2019 činí čistý měsíční příjem žalobce z titulu výkonu funkce 55 012 Kč. Měsíční výdaje žalobce nyní představují splátka hypotečního úvěru u Československé obchodní banky, a.s. ve výši 8 295,10 Kč, splátka úvěru ze stavebního spoření u České spořitelny a.s. ve výši 3 280 Kč, splátka úvěru ze stavebního spoření u Českomoravské stavební spořitelny, a.s. ve výši 17 165 Kč, poskytnutého žalobci na financování koupě bytové jednotky v xx, kterou koupil do svého výlučného vlastnictví za účelem zajištění bytových potřeb své rodiny v říjnu 2016. Dále platí zálohy na služby související s užíváním bytu ve výši 2 400 Kč, vyživovací povinnost k nezletilému synovi činí cca 5 000 až 7 000 Kč měsíčně, pojistné na životní pojištění své ve výši 4 183 Kč a pojistné na životní pojištění nezletilého syna ve výši 2 367 Kč, splátka půjčky poskytnutá žalobci jeho manželkou ve výši 10 000 Kč měsíčně. Je tedy zřejmé, že v období od 6/2018 do 12/2018 pravidelně nezbytné měsíční výdaje žalobce značně převyšovaly jeho příjmy. Počínaje 3/2019 jeho příjmy sotva postačují k úhradě jeho pravidelných a nezbytných měsíčních výdajů. S ohledem na zdravotní stav, jehož vývoj nelze předvídat, nelze na žalobci spravedlivě požadovat, aby žalované hradil měsíční výživné ve výši 30 000 Kč, a to s přihlédnutím k jejím majetkovým poměrům. Její zdravotní stav pak nemá svůj původ v uzavřeném manželství, a proto manžel nemůže nést odpovědnost za životní situaci bývalého manžela a nelze na něm spravedlivě požadovat, aby se podílel na jeho výživě ve smyslu § 760 o.z.

4. Z notářského zápisu č. NZ 141/2011, N 164/2011 ze dne 17. 10. 2011 bylo zjištěno, že účastníci za trvání manželství uzavřeli smlouvu o zúžení zákonem stanoveného rozsahu SJM, kterou vyloučili specifikované nemovitosti ze SJM do výlučného vlastnictví žalované s tím, že jsou vypořádání. Právní účinky vkladu vznikly dnem 18. 10. 2011.
5. Z rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 9. 4. 2015 č. j. 12 C 68/2015-13 bylo zjištěno, že manželství účastníků uzavřené dne 22. 6. 1990 bylo rozvedeno, rozsudek nabyl právní moci dne 29. 5. 2015. Účastníci předložili dohodu o vypořádání majetkových poměrů pro dobu po rozvodu, avšak v průběhu jednání dne 9. 4. 2015 manželka tuto zpochybnila. Soud rozhodl o rozvodu podle § 755 odst. 1 o.z.
6. Ze smlouvy o vypořádání vzájemných majetkových vztahů a práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu ze dne 4. 3. 2015 bylo zjištěno, že účastníci za trvání manželství vypořádali SJM, a to movité věci a dluhy, současně se žalobce zavázal platit žalované výživné rozvedené manželky po dobu právní moci rozhodnutí o rozvodu manželství účastníků ve výši 30 000 Kč měsíčně až do doby jejího úmrtí. Pro případ, že žalovaná prodá jakoukoli ve smlouvě uvedenou nemovitost, závazek platit výživné zaniká ke dni nabytí právní moci prodeje.
7. Ze smlouvy o vypořádání vzájemných majetkových vztahů a práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu ze dne 20. 4. 2015 vyplývá, že touto smlouvou účastníci nahradili smlouvu ze dne 4. 3. 2015. Smlouvou účastníci pro dobu po rozvodu vypořádali SJM, shodně jak uvedeno ve smlouvě ze dne 4. 3. 2015 a žalobce se zavázal platit žalované výživné rozvedené manželky ve výši 30 000 Kč měsíčně, až do doby jejího úmrtí.
8. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku společnost xxxxxxxx soud zjistil, že žalobce je členem představenstva od 17. 3. 2003 dosud.

9. Z výplatnic žalobce od společnosti xxxxxxxx za měsíc 3/2015 byl zjištěn čistý měsíční příjem žalobce ve výši 80 706 Kč a za měsíc 4/2015 ve výši 80 706 Kč, za měsíc 1/2019 ve výši 54 444 Kč, za měsíc 2/2019 ve výši 82 572 Kč a za měsíc 3/2019 ve výši 55 012 Kč.
10. Z ambulantní zprávy xxxxxxxx ze dne 10. 9. 2018 vyplývá, že žalobce se léčil v xxxxxxxxxxxxxxxx.
11. Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti bylo zjištěno, že žalobce byl práce neschopen od 28. 5. 2018 do 11. 1. 2019 a nastoupil opět do práce dne 12. 1. 2019.
12. Z oznámení o přerušení výkonu funkce vyplývá, že žalobce dopisem ze dne 29. 6. 2018 oznámil společnosti xxxxxxxx že mu zdravotní důvody brání ve výkonu funkce člena představenstva, kterou vykonává na základě smlouvy o výkonu funkce ze dne 1. 9. 2014 a požádal o pozastavení výkonu funkce v plném rozsahu ke dni 30. 6. 2018.
13. Z výpisu z běžného osobního účtu č. xxxxxxxxpořízeného prostřednictvím internetu vyplývá, že žalobci byla ČSSZ poukázána na účet dne 26. 9. 2018 nemocenská za 8/2018 ve výši 15 564 Kč, když srážka na exekuci činila 21 264 Kč a dne 11. 10. 2018 mu byla ČSSZ poukázána na účet nemocenská za 9/2018 ve výši 35 640 Kč
14. Z výpisu k úvěru č. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx ze dne 31. 10. 2018 vyplývá, že žalovaný splácí úvěr ČSOB, v říjnu 2018 zaplatil splátku jistiny úvěru ve výši 8 295 Kč a splátka úroku z úvěru ve výši 520 Kč, poplatek za vedení a správu úvěru ve výši 150 Kč.
15. Z výpisu z účtu z úvěru ze stavebního spoření Stavební spořitelny České spořitelny, a.s. za období roku 2017 vyplývá, že měsíční splátka činila 3 280 Kč.
16. Ze smlouvy o poskytnutí meziúvěru a úvěru ze stavebního spoření uzavřené mezi Českomoravskou stavební spořitelnou, a.s. (jako věřitelem) a žalobcem (jako dlužníkem) dne 28. 10. 2016 bylo zjištěno, že věřitel se zavázal poskytnout dlužníkovi meziúvěr ze stavebního spoření do výši 2 940 000 Kč a ke dni přidělení cílové částky úvěr ze stavebního spoření do výše 1 911 000 Kč za účelem koupě bytu, dlužník se zavázal úvěr splácet v pravidelných měsíčních splátkách.
17. Z výpisu z účtu stavebního spoření č. xxxxxxxx u Českomoravské stavební spořitelny, a.s. za období roku 2017 vyplývá, že žalobce vkládal na účet částku ve výši 13 000 Kč měsíčně a z výpisu z meziúvěrového účtu č. xxxxxxxx u Českomoravské stavební spořitelny, a.s. za rok 2017 vyplývá, že byly prováděny splátky meziúvěru ve výši 4 165 Kč měsíčně.
18. Z výpisu z katastru nemovitostí ke dni 6. 11. 2018 vyplývá, že žalobce je vlastníkem bytové jednotky č. xxxxxxx s podílem na společných částech nemovitosti ve výši xxxxxxxx zapsáno v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště xx na LV xxxxxxxx
19. Z vyúčtování služeb za byt v xxxxxx vyplývá, že skutečné celkové náklady na služby v roce 2018 činily 13 221, 54 Kč (tj. 1 101 Kč měsíčně).
20. Z výzvy k plnění výživného ze dne 26. 10. 2018 vyplývá, že žalovaná vyzvala žalobce k zaplacení 165 000 Kč na dlužném výživném za období 4/2018 - 10/2018.
21. Z fotodokumentace pořízené prostřednictvím internetu je zřejmý charakter a rozsah nemovitých věcí, které vlastní žalovaná.
22. Ze zprávy praktického lékaře ze dne 16. 4. 2019 ve spojení se zprávou ošetřujícímu lékaři xxxxxxxxxxxx. vyplývá, že žalovaná v roce 2018 prodělala zlomeninu 7 obratlů s nutností hospitalizace na oddělení neurologie od 29. 7. 2018 do 10. 8. 2018, následně došlo k těžkému snížení hybnosti.

23. Z nájemní smlouvy ze dne 29. 5. 2012 ve spojení s dodatky č. 1, 2 k nájemní smlouvě bylo zjištěno, že žalobce si pronajal od 15. 6. 2012 na dobu určitou do 30. 6. 2013 byt č. xxxxxxxxxxxxxxxx za měsíční nájemné ve výši 15 000 Kč a zálohy na služby ve výši 3 500 Kč měsíčně, doba nájmu byla postupně prodlužována až do 30. 6. 2015.
24. Z čestného prohlášení xxxxxxxxxxxxxx (současné manželky žalobce), vyplývá, že přispívala žalobci měsíčně 9 000 Kč na nájem a na poplatky za služby spojené s užíváním předmětného bytu xxxxxxxxxxxxxx a dále poskytla žalobci půjčku ve výši 1 000 000 Kč na úhradu závazku z Dohody o narovnání ze dne 18. 9. 2018, kterou jí splácí po 10 000 Kč měsíčně.
25. Z pojistky k pojistné smlouvě č. 31020521 bylo zjištěno, že žalobce si uzavřel pojistnou smlouvu na kapitálové životní pojištění s počátkem pojištění dne 25. 1. 1996 do 25. 1. 2024 s pojistným ve výši 4 183 Kč měsíčně.
26. Z pojistky k pojistné smlouvě č. 19668819 vyplývá, že žalobce uzavřel pojistnou smlouvu na životní pojištění NN SMART synovi s počátkem pojištění dne 29. 1. 2013 do 29. 1. 2037 s pojistným ve výši 2 367 Kč měsíčně.
27. Z potvrzení společnosti xxxxxxxxxxxxxx ze dne 15. 4. 2019 a 9. 5. 2019 ve spojení s exekučním příkazem soudní exekutorky JUDr. Jany Tvrdkové, Exekutorský úřad Praha 4 sp. zn. 095 Ex 484/18-030 soud zjistil, že žalobce v době pracovní neschopnosti přerušil výkon funkce člena představenstva od 1. 7. 2018 do 11. 1. 2019 (ukončení pracovní neschopnosti). Dle uzavřené smlouvy o výkonu funkce člena představenstva, v případě překážek bránících členu představenstva ve výkonu funkce přísluší mu poměrná část, podle skutečně odpracovaných dní v kalendářním měsíci. V souladu s podmínkami uzavřené smlouvy byla odměna za výkon funkce zastavena dnem 30. 6. 2018 a její výplata byla obnovena ode dne 12. 1. 2019. Za měsíc 5/2018 obdržel odměnu za výkon funkce v plné výši, za měsíc 6/2018 obdržel žalobce z částky 81 305 Kč pouze 15 564 Kč, neboť zbývající část odměny byla zaměstnavatelem poukázána na účet soudní exekutorky dle exekučního příkazu.
28. Ze zápisu z jednání řádné valné hromady společnosti xxxxxxxxxx ze dne 21. 2. 2019 bylo zjištěno, že valná hromada společnosti schválila úpravu měsíční odměny žalobce jako člena představenstva na částku 75 000 Kč z důvodu jeho nižší časové dostupnosti ze zdravotních důvodů s účinností od 1. 3. 2019.
29. Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 5. 2016 č. j. 23 Cm 497/2011-235 bylo zjištěno, že žalobci společně s xx byla uložena povinnost zaplatit společně a nerozdílně směnečný peníz 4 328 118 Kč s příslušenstvím, směnečnou odměnu ve výši 17 165 Kč a náklady řízení ve výši 494 680 Kč. Žalobce avaloval směnku dne 15. 12. 2003.
30. Z dohody o narovnání uzavřené dne 18. 9. 2018 mezi Českomoravskou záruční a rozvojovou bankou a.s. (jako oprávněným) a žalobcem a xxxxx (jako povinnými) a xxxxxxxxxxx (manželkou povinného) bylo zjištěno, že povinní se zavázali zaplatit oprávněnému dluh na jistinu včetně úroku a náklady právního zastoupení ve výši 5 634 735,59 Kč a náklady exekuce ve výši 852 396,60 Kč jednorázově do 7 dnů od podpisu dohody.
31. Z čestného prohlášení xxxxxxxxxx bylo zjištěno, že žalobce na základě Dohody o narovnání specifikované výše uhradil bance část dluhu ve výši 1 500 000 Kč a zbytek uhradil on.
32. Z přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2015 bylo zjištěno, že celkový příjem žalobce od všech zaměstnavatelů činil 1 688 943 Kč, daň činila 297 795 Kč, čistý příjem žalobce za rok 2015 tak činil 1 391 148 Kč, tj. 115 929 Kč měsíčně.
33. Z přiznání k dani z příjmů fyzických osob pro poplatníky mající pouze příjmy ze závislé činnosti ze zdrojů na území České republiky za rok 2018 bylo zjištěno, že celkový příjem žalobce od všech zaměstnavatelů činil 1 110 743 Kč, daň činila 157 846 Kč, čistý příjem žalobce za rok 2018 dle daňového přiznání činil 952 897 Kč, tj. 79 408 Kč měsíčně.

34. Žalobce ve své účastnické výpovědi setrval na svých tvrzeních a dále uvedl, že si byl vědom věku žalované, když se rozváděl. Začínal nový život, zakládal si rodinu v pozdějším věku, kterou do té doby neměl. Veškeré příjmy za 25 let a veškerý majetek nechal žalované s vědomím toho, že jí to umožní dál žít. Splácí duhy, které mu vznikly za manželství s ní. Předpokládal, že majetek, který jí zanechal, prodá a bude si nadstandardně žít. Potom vážně nemocněl a nemohl vykonávat práci. Stále není zcela zdrav, probíhá léčba. Jeho současný příjem činí 75 000 Kč měsíčně hrubého a nemá takové podmínky jako žalovaná. Uvedl, že je nemyslitelné, aby jí přispíval na život, když ona žije nadstandardně a on si musel pořídit byt, aby měl střechu nad hlavou. Oproti době, kdy byla uzavřena smlouva, už byl doplacen jeden úvěr ze stavebního spoření, druhý se bude ještě splácet. Nájem za byt v xxxx byl ukončen, potom si pořídil nemovitost v xxx v níž bydlí a kterou hradí a splácí hypotéku. Žalovaná měla za trvání manželství příjmy z důchodu, dědictví a jiné příjmy. Potvrdil, že zdědila 8 000 000 Kč, které částečně investovala do domu, o který bylo zúženo SJM. Výše jeho příjmů z daňových příznání neodpovídá součtu odměn, neboť dostává mimořádnou odměnu jako člen představenstva, ale jedná se o nenárokovou složku, která podléhá rozhodnutí akcionáře. Odměna mu byla vyplacena v roce 2015 i 2018. Potvrdil, že zaplatil 1 500 000 Kč na základě rozsudku Městského soudu v Praze. Současná manželka mu půjčila 1 000 000 Kč na úhradu dluhu a 500 000 Kč platil ze svého. Nevlastní jiný nemovitý majetek než byt, kde bydlí. Žalovaná půjčila firmě xxxx částku 1 500 000 Kč, a firma jí to vrátila.
35. Žalovaná ve své účastnické výpovědi uvedla, že se nechtěla rozvádět, protože ji to poškodilo morálně, společensky a duševně. Za trvání manželství nevěděla kolik má žalobce účtů a jaký má příjem, žalobce jí nedával peníze, splácel půjčku na dům. V roce 2011 se přiznal k milence, ale ještě spolu dál bydleli, potom se rozvedli. Ty dohody byl nápad žalobce, uvedl tam auto, které zaplatila ona, ale neuvedl tam letadlo, které měli. Zdědila 8 000 000 Sk, které použila částečně na dům, kde bydlí a 1 500 000 Kč dala žalobci, aby se o ni mohl ve stáří postarat. Ten je dal společnosti xxxx, která jí vrátila pouze 450 000 Kč. Náklady na dům nejsou vysoké, ale není v dobrém technickém stavu. Pokud by ho pronajala, neměla by soukromí, má zdravotní problémy a chce v domě dožít.
36. Soud neprovedl důkaz potvrzením ČSSZ o výši starobního důchodu žalované, neboť jej žalovaná nepředložila.
37. Provedeným dokazováním soud zjistil následující skutkový stav. Manželství účastníků bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Písku č. j. 12 C 68/2015-13 ze dne 9. 4. 2015, který nabyl právní moci dne 29. 5. 2015. Jednalo se o sporný rozvod podle § 755 o.z. V souvislosti s rozvodem uzavřeli účastníci dne 4. 3. 2015 smlouvu o vypořádání vzájemných majetkových vztahů a práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu, kterou dne 20. 4. 2015 nahradili smlouvou o vypořádání vzájemných majetkových vztahů a práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu, v níž se žalobce mimo jiné zavázal od právní moci rozhodnutí o rozvodu platit žalované výživné rozvedené manželky ve výši 30 000 Kč měsíčně. V té době měl příjem z výkonu funkce člena představenstva společnosti xxxx ve výši 80 706 Kč čistého. Žalovaná byla již v důchodu. Na jaře roku 2018 byl žalobci diagnostikován xx, a od 28. 5. 2018 do 11. 1. 2019 byl v pracovní neschopnosti. Do 30. 6. 2018 měl žalobce příjem z výkonu funkce člena představenstva xxxxxx když za měsíc 5/2018 obdržel odměnu za výkon funkce v plné výši, za měsíc 6/2018 z částky 81 305 Kč obdržel 15 564 Kč, a zbývající část odměny byla zaměstnavatelem poukázána na účet soudní exekutorky. Poté pobíral dávky nemocenského pojištění, jejichž výše činila 1 188 Kč/den, tj. cca 35 640 Kč až 36 828 Kč měsíčně. Od 12. 1. 2019 po ukončení pracovní neschopnosti nastoupil do práce a za měsíc 1/2019 měl čistý příjem od zaměstnavatele ve výši 54 444 Kč a nemocenskou ve výši 13 068 Kč, za měsíc 2/2019 příjem ve výši 82 572 Kč a za měsíc 3/2019 ve výši 55 012 Kč, neboť zaměstnavatel mu na jeho žádost upravil měsíční odměnu z důvodu jeho nižší časové dostupnosti ze zdravotních důvodů s účinností od 1. 3. 2019. Oproti výdajům, které žalobce měl v době uzavření smlouvy dne 20. 4. 2015, nyní splácí úvěr, za nějž si koupil byt xxx, v němž

s rodinou bydlí ze stavebního spoření u Českomoravské stavební spořitelny a.s. a platí měsíčně 17 165 Kč, skutečné náklady související s bytem činily v roce 2017 částku 1 101 Kč měsíčně. Neplatí již nájem a platby za byt v xxxxx ve výši 18 500 Kč, na nějž mu přispívala manželka ve výši 9 000 Kč měsíčně, dále byl doplacen úvěr ze stavebního spoření dle smlouvy č. 11648195. Ostatní závazky již existovaly v době, kdy se žalobce zavázal platit žalované výživné rozvedené manželky ve výši 30 000 Kč měsíčně do jejího úmrtí, a to úvěr u Československé obchodní banky, a.s. splátka ve výši 8 295,10 Kč měsíčně, úvěr ze stavebního spoření u České spořitelny a.s. splátka ve výši 3 280 Kč měsíčně, životní pojištění žalobce ve výši 4 183 Kč měsíčně, životní pojištění syna ve výši 2 367 Kč, vyživovací povinnosti k nezletilému synovi xxxx, narozenému dne 27. 3. 2012. Dne 19. 9. 2018 žalobce uhradil své závazky vůči Českomoravské záruční a rozvojové bance, a.s., které mu vznikly na základě jeho směnečného rukojemství převzatého dne 15. 12. 2003 v souvislosti s blankosměnkou vystavenou společností xx. Tento závazek vznikl za trvání manželství účastníků a stal se vymahatelným v lednu 2018 na základě rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 23 Cm 497/2011-235 ze dne 17. 5. 2016, který nabyl právní moci dne 17. 1. 2018. Bylo přistoupeno k exekuci a žalobce následně uzavřel dohodu o narovnání dne 18. 9. 2018 a uhradil věřiteli 1 500 000 Kč. Na úhradu si půjčil od své současné manželky 1 000 000 Kč a splácí jí 10 000 Kč měsíčně.

38. Podle § 760 o.z. není-li rozvedený manžel schopen se sám živit a tato jeho schopnost má svůj původ v manželství nebo v souvislosti s ním, má vůči němu jeho bývalý manžel v přiměřeném rozsahu vyživovací povinnost, lze-li to na něm spravedlivě požadovat, zejména s ohledem na věk nebo zdravotní stav rozvedeného manžela v době rozvodu nebo skončení péče o společné dítě rozvedených manželů.
39. Podle § 163 o.s.ř. rozsudek odsuzující k plnění v budoucnu splatných dávek nebo k plnění ve splátkách je možno na návrh změnit, jestliže se podstatně změnila okolnosti, které jsou rozhodující pro výši a další trvání dávek nebo splátek. Nestanoví-li zákon jinak, je změna rozsudku přípustná od doby, kdy došlo ke změně poměrů.
40. V daném případě soud nezkoumal správnost dohody o výživném uzavřené mezi účastníky dne 20. 4. 2015, ale pouze, zda se následně po jejím uzavření, změnila podstatně okolnosti rozhodné pro výši a další trvání vyživovací povinnosti k rozvedené manželce. V řízení bylo prokázáno, že příjem žalobce v roce 2015 činil dle daňového přiznání žalobce 1 394 148 Kč (tj. 115 929 Kč měsíčně). V roce 2018 nastala změna, když žalobce onemocněl a v důsledku této skutečnosti byl v dlouhodobé pracovní neschopnosti. Dle daňového přiznání za rok 2018 jeho příjem činil 952 897 Kč a na nemocenské mu bylo vyplaceno za 6 měsíců částka 218 592 Kč, celkový příjem žalobce v roce 2018 tak činil 1 171 489 Kč (tj. 97 408 Kč měsíčně). Skutečnost, že část příjmu byla žalobci exekurována, je bez významu pro stanovení výše příjmu. Soud dospěl k závěru, že podstatná změna poměrů na straně žalobce nastala od 1. 7. 2018, kdy mu zaměstnavatel přestal vyplácet odměnu za výkon funkce člena představenstva, neboť ji s ohledem na svůj zdravotní stav nemohl vykonávat. Příjmy žalobce tak oproti roku 2015 poklesly, jak uvedeno shora. Pracovní neschopnost žalobce byla ukončena dne 11. 1. 2019 a od 12. 1. 2019 opět začal vykonávat funkci. V lednu 2019 dosáhl příjmu od zaměstnavatele 54 444 Kč a nemocenská ve výši 13 068 Kč, v únoru 2019 činil jeho příjem 82 572 Kč a v březnu 2019 se opět snížil na částku 55 012 Kč, neboť od 1. 3. 2019 požádal žalobce zaměstnavatele o úpravu - snížení měsíční odměny ze zdravotních důvodů, neboť není dostatečně časově disponibilní a tento mu vyhověl. S ohledem na skutečnost, že součástí příjmů žalobce byly v minulých letech i mimořádné odměny, které nejsou nárokové, nelze s nimi počítat do budoucna, jako s pravidelnou součástí příjmu. V řízení o výživném mezi rozvedenými manžely platí, že žaloba na zrušení vyživovací povinnosti v sobě bez dalšího zahrnuje i požadavek na snížení výživného (obdobně sp. zn. 21 Cdo 459/2010). Soud v daném případě neshledal podmínky pro zrušení vyživovací povinnosti od 1. 6. 2018, a proto ve výroku I. žalobu o zrušení vyživovací povinnosti zamítl. Na základě provedeného dokazování soud ve výroku II. rozhodl o snížení výživného rozvedené manželky od

1. 7. 2018 na částku 20 000 Kč měsíčně, která odpovídá dle názoru soudu podstatné změně poměrů, která od 1. 7. 2018 nastala na straně žalobce a která spočívá v poklesu jeho příjmů z důvodu zdravotního stavu žalobce a tím změnil smlouvu uzavřenou mezi účastníky dne 20. 4. 2015, jejíž součástí byla dohoda o výživném rozvedené manželky. Soud při rozhodování nepřihlédl ke skutečnostem, které se nezměnily od uzavření smlouvy účastníky, tedy ani k nyní zaplacené částce 1 500 000 Kč na základě dohody o narovnání specifikované shora, ani ke splátkám ve výši 10 000 Kč měsíčně současné manželce, která žalobci poskytla půjčku ve výši 1 000 000 Kč, neboť žalobce závazek převzal v roce 2003. Skutečnost, že žalobce nyní splácí úvěr na koupi bytu v xx, který dříve neměl, koresponduje s tím, že dříve platil nájem bytu a platby s ním spojené v xx a dále úvěr, který je nyní již zaplacen. Soud konstatuje, že nesouhlasí s námitkou žalované ohledně skutečnosti, že o výživném nelze samostatně rozhodovat, neboť bylo součástí smlouvy o vypořádání SJM, a to s odkazem na § 163 o.s.ř.
41. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o.s.ř., neboť žalobce byl ve věci úspěšný v rozsahu 10 000 Kč a žalovaná v rozsahu 20 000 Kč, soud tak stanovil po odečtení neúspěchu žalované od jejího úspěchu, že má právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 33,4 %. Náklady řízení žalované tvoří odměna advokáta za 6 úkonů právní služby po 15 500 Kč (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ze dne 11. 2. 2019, 3. 5. 2019, účast u jednání soudu dne 3. 4. 2019 a dne 30. 5. 2019 - dva úkony) podle § 7, § 8 odst. 2, § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen advokátní tarif), náhrada hotových výdajů za 6 úkonů právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a 21 % DPH z uvedených částek podle § 137 odst. 3 o.s.ř., celkem náklady řízení žalované 114 708 Kč a z toho 33,4 % představuje částku 38 312 Kč, kterou je žalobce povinen zaplatit žalované podle § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám právního zástupce žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněný jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Písek 7. června 2019

Mgr. Andrea Větrovská v. r.
samosoudkyně